

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 290. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608065280224/facsimile.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

Herren, for hven: alt Kød er Hø, men undtes ikke at opleve hans Genfødelse på Jorden, mars triumfans, den store Krigs Renaissance: han døde, uden Alder, uden Hørelse og Syn, en udslukt Klode, det År 1789, der blev Gryet for Blodets nye Dag. Eller – nej, han sad endnu denne Aften i sin Krog, blandt Profane den Salvede, blandt Lægmand Mystagogen, udødelig blandt Dødelige: Krigen selv.

Og Steffan så ham og forstod og had Menneskets ene tilstedelige Bøn: Din Vilje ske! ...

»Patron Jacob! Nej, nej, Kusine, forlad; vox montis, vox dei: han er dømt af »Bjærgets«, han kan ikke bedes til dets Fest!»

Bror af Ekestams Arm rakte sig besværgende og beskyggende frem foran Ilden.

Steffan nikkede og smilte. Major af Ekestam: Brudgom: uden Brud, Brugspatron uden Brug, Kriger, hvis Klinge aldrig smagte Blod, Usårede i Karolineres Helligånds-Hus, nægtede sin Broder dets Ly – og med Rette!

Ti: én er Snylteren, en anden Førræderen! utilgivelig: ene Fornægtelsen, Menneskets Gøren Guds Vilje bedre!

»Djursäter *beder* ingen, men har *alles* Navne på sin Gæsteliste,« Gudmoder Hulda nikkede bestemt, »skriv Patron Jacobs derpå.»

Bankede Steffans Hjerte frit, som før hin Aften Farbroder sang sin Hymne til Jærnet? Fri for dets Lov, i sin egen Triumf?

Hvor sad han da? I Frau Holdes Slot?

O nej, i en »Bjærgets« Gård: dets Festens og Nådens Hjem, Skænken til den sidste af en ofret Slægt, et Jærnets Smil til sine Tro ...

Frau Holde, tegn kun Førræderens Navn på din Liste, Festens og Nådens – Djursäter gemte før Lovbrydere, men – til hvis Ære? Til Jærnets! Du Fe på »Bjærgets«, lyd *dit* Hjerte – og Jærnet! trods Gud – og tjen ham! byd Patron Jacob til din Fest, at den skal blotte ham blandt de Lydige!

Gudmoder, du som blev gammel mellem disse Vægge – drømmer du endnu at kunne gå uden om ham, der rejste dem: sit Æresminde på »Bjærget«?

»Nu står hans Navn her: Jacob Garneij af Pihlhjärta til Svarthytan!« Bror af Ekestam præsenterede sin Roste, »Knægtenes derimod ikke. Men, Kusine får-forlade mig: *hvem* tror I, der kommer?»

Gudmoder lo, sin lille, skære Latter, mod sine År – og sin Vilje, en